

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Zjednoczone Królestwo) – AMS Neve Ltd; Barnett Waddingham Trustees; Mark Crabtree/Heritage Audio SL; Pedro Rodríguez Arribas

(Sprawa C-172/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 97 ust. 5 – Jurysdykcja – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku towarowego – Jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, „w którym miało miejsce naruszenie” – Reklamy i oferty sprzedaży zamieszczone na stronie internetowej i w portalach społecznościowych)

(2019/C 383/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AMS Neve Ltd; Barnett Waddingham Trustees; Mark Crabtree
Strona pozwana: Heritage Audio SL; Pedro Rodríguez Arribas

Sentencja

Artykuł 97 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego [Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że właściciel unijnego znaku towarowego, który uważa się za poszkodowanego wskutek używania przez osobę trzecią oznaczenia identycznego z tym znakiem towarowym w reklamach i ofertach sprzedaży zamieszczonych w Internecie, w odniesieniu do towarów identycznych z tymi, dla których wspomniany znak towarowy został zarejestrowany, lub do nich podobnych, może wnieść powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku towarowego przeciwko tej osobie trzeciej do sądu właściwego w sprawach unijnych znaków towarowych państwa członkowskiego, na którego terytorium znajdują się konsumenci i profesjonalści będący adresatami tych reklam lub ofert sprzedaży, bez względu na fakt, że wspomniana osoba trzecia podjęła decyzje i działania prowadzące do wyświetlenia tych reklam i ofert sprzedaży w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 września 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Consiglio di Stato – Włochy) – Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola (C-199/18), C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta (C-200/18)/Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna (C-199/18 i C-200/18) i SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa/Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna (C-343/18)

(Sprawy połączone C-199/18, C-200/18 i C-343/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 – Artykuł 27 – Urzędowe kontrole pasz i żywności – Finansowanie – Opłaty lub należności z tytułu kontroli urzędowych – Możliwość zwolnienia przez państwa członkowskie niektórych kategorii podmiotów gospodarczych – Minimalne stawki opłat)

(2019/C 383/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniach głównych

Strona skarżąca: Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola (C-199/18), C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta (C-200/18) i SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa (C-343/18)

Strona pozwana: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna (C-199/18 i C-200/18) i Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna (C-343/18)

Sentencja

- 1) Artykuł 27 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt należy interpretować w ten sposób, że stanowi on, iż państwa członkowskie mają obowiązek nałożenia opłat z tytułu kontroli urzędowych za działania wymienione w załączniku IV, sekcja A, oraz w załączniku V, sekcja A, do tego rozporządzenia również na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i działające na rynku pasz, które prowadzą działalność w zakresie uboju i rozbioru mięsa w sposób pomocniczy w stosunku do swej głównej działalności w zakresie hodowli.
- 2) Artykuł 27 rozporządzenia nr 882/2004 należy interpretować w ten sposób, że nie upoważnia on państwa członkowskiego do stosowania stawek opłat niższych od stawek minimalnych przewidzianych w załączniku IV, sekcja B, i w załączniku V, sekcja B, do rozporządzenia nr 882/2004.

(¹) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.
Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 września 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-290/18) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Dzika fauna i flora – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Artykuł 4 ust. 4 – Załączniki I i II – Tereny mające znaczenie dla Wspólnoty – Niewyznaczenie – Specjalne obszary ochrony – Konieczne środki – Nieprzyjęcie)

(2019/C 383/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Reis Silva, H. Almeida, A. Pimenta i P. Barros da Costa, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez niewyznaczenie jako specjalnych obszarów ochrony 61 terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, które zostały zatwierdzone przez Komisję Europejską w decyzji Komisji 2004/813/WE z dnia 7 grudnia 2004 r. przyjmującej, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty i w decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego, mających znaczenie dla Wspólnoty, możliwie najszybciej, nie później niż w ciągu sześciu lat od dnia wydania tych decyzji, oraz poprzez nieprzyjęcie koniecznych środków ochronnych,